

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1812-02-29)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1812-02-29)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 591. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000205.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

33.

Eidsvold. 29. Februar 1812.

Hvor meget og lykkeligen jeg end er her sysselsat i denne brillante Enlighed, tænker jeg med Varme paa D. K. H.s underlige Stilling og paa vort dyrebare Fædreland. Det er jo plat umuligt, at Tilstanden kan saaledes vedvare. Altsaa benaad mig med nogle beroligende Linier.

Jeg vover at sende mit Svar til Prinsessen aabent. Hvad jeg siger er simple Sandheder, uden skede det vel aldrig. Hun er ulykkelig. Fattede hun det mørke af Udsigten, blev hun det endnu mere. Man maa understøtte det Haab, hun har, at se Prinsen [Sønnen]. I Sandhed det bliver haardt at negte hende det.

s. 592[I Chifre.] Jeg var kun en Dag i Christiania og talte kun en halv Times Tid med Pr. Fr. af H[essen]. Da lod det, som han var meget fornøjet; men han kunde jo ikke godt sige mig det modsatte, selv om han tænkte det. Han og iæer hans Adjutanter kjeder sig her. Han er ikke sit store Embede voksen, og kommer her Krig eller Hungersnød eller nogen trodsig Folkeforsamling eller nogen vanskelig Negociation med Ven eller Fiende, hvor han var overladt til sig selv uden Tid til at høre Kongens Villie, da erklærer jeg som Mand af Ære og Samvittighed og som Nordmand, hvis Hjerte brænder for Norge, at Pr. Fr. af Hessen kan gjøre sig selv og os alle ulykkelige.

Altsaa skylder D. K. H. Kongen, Staten Norge [og] os at udtænke og iverksætte ethvert Middel, som kan føre til Maalet.

Er det sandt, som mig meddelt, „at D. K. H.s Ansættelse som Statholder og General i Norge i denne Tid er i sterk Bevægelse, da Pr. Fr. af H. hemmelig ønsker at komme derfra,“ anser jeg Sagen for halv afgjort.

Man lader mig forstaa en vis Omstændighed. At man ønsker det er sandsynligt, og merkedes saadant Ønske tydeligt, blev det dog vel ikke nødvendigt, at D. K. H. desabuserede Vedkommende [bragte Vedk. paa andre Tanker], førend den anden og kjærere Ide hemmelig i Hjertet er besluttet? Jeg tænker med Henrykkelse paa den ædle Beslutning ei endnu at ville give en Stedmoder til den elskede Søn. Endnu et Aars Cølibat og D. K. H. ser klart. Imidlertid kunde der maaske blive en Leilighed til at se en vis Prinsesse. Uden at se maa D. K. H. ikke gifte Dem. De maa blive lykkelig i det huslige, c'est le seul moyen de faire face aux malheurs publics. [Det er det eneste Middel til at kunne trodse de Ulykker, Stillingen medfører.]

En af Pr. Fr. af Hessens Adjutanter, digne fils de son père [sin Faders værdige Søn], smigrer og kryber, naar han haaber at vinde noget derved og [er] overmodig, Despot, naar han tror at kunne handle ustraffet. Denne unge Herre reiser, og et Sted, langt oppe, giver han sig i tilsyneladende fortrolig Snak med Bonden, som skydser ham, uden at tilkjendegive, at han var hos Pr. af Hessen, og spørger, hvad han syntes om Prinsen.

s. 593Bonden svarede i sin Troskyldighed: „Dom sier, at dæ er en Dot, som hverken gjør ondt eller godt,“ [da] tager Adjutanten Bonden ved Haarene og skamprygler ham og krydrer denne Behandling med de gemeneste Skjældsord. Betænk, en Gaardmand!

Istedetfor nu at skille sig ved en saa brutal Adjutant, der vanærede ham, vanærede han Bonden ved at sende ham 50 Rdr., som han ikke turde andet end modtage.

Pr. Fr. af Hessens Hjerte skinner klart af dette, men ikke hans Værdighed. En anden Adjutant beskrives mig som en polisk Bro'r, og en tredie som en ren Bacchus paa Tønden.

Saaledes burde man ikke være omgivet i et langt fraliggende Kongerige, hvor man vil og skal forestille Majestæten. Prinsen er ukyndig i Sproget og har en overdreven Nedladdenhed for at vinde Bifald; naar dertil kommer noget ubestemt og umandigt, vil D. K. H. selv beregne Virkningen. Hvor ulykkeligt, at vor fortræffelige Konge skal tage saa Feil i sit Valg til denne vigtige og for ham selv farlige Post.

Han kunde saa saare let vælge anderledes.